

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5. (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petič vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljova ulica 5. (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzojavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Nov poljski klub.

Brno, 10. avgusta. »Lidové Noviny« poročajo, da je zopet izstopilo poslancev iz takozvane vsepoljske stranke. Ti bodo baje s štirimi, že izpisanimi poslanci ustanovili nov poljski klub, čigar načelnik bo dr. German. »Lidové Noviny« pripominjajo, da bi bilo vzpričo tega dejstva naravnost smešno še nadalje tajiti, da obstoji nevarna kriza v »Poljskem klubu«.

Nemci proti Čehom.

Praga, 10. avgusta. Tukajšnje društvo v varstvo nemških interesov je vložilo protest proti novemu zvišanju prispevka za mestno reprezentacijsko hišo. Novi prispevek znaša 300.00 K.

Z nemškim denarjem.

R. — Lvov, 10. avgusta. Ukrajinci prično na jesen izdajati hektografiran list v nemškem jeziku »Ruthenische Korrespondenz«, ki bo imel tudi prevode v angleškem jeziku. Ta korespondenca bo brezplačno na razpolago redakcijam vseh evropskih listov. Ali bodo Ukrajinci to korespondenco vzdrževali z denarjem, ki ga jim daje Rusija?

Hrvaški sabor.

Zagreb, 10. avgusta. Hrvaški sabor bo imel pred razpustom kratko sejo, na kateri bo sklenil udanostno izjavo cesarju ob priliki njegove 80. letnice.

Pogajanja za enotno stranko na Hrvaškem.

Zagreb, 10. avgusta. Pogajanja za enotno stranko na Hrvaškem se nadaljujejo. Takozvani Zagorski klub je pooblastil poslance dr. Magdića, dr. Pinterovića, dr. Mažuranića in dr. Tuškana, naj se pogajajo s hrvaško napredno stranko glede združenja. Ko bodo ta pogajanja končana, se obe frakciji obrnete na avtonomni klub glede spojitve. Kakor se zatrjuje, bo enotna stranka zvarjena sredi meseca septembra.

Avtonomija katolikov na Ogrskem.

Budimpešta, 10. avgusta. Vlada je že izdelala zakonski načrt o avtonomiji katolikov in ga predloži parlamentu v jesenskem zasedanju.

Cesarjev dar črnogorskemu knezu.

Dunaj, 10. avgusta. Cesar Fran Josip je podaril črnogorskemu knezu Nikiti štiri krasne arabske konje.

Graščina zgorela.

Poljčane, 10. avg. Včeraj je zgorela v baroškem slogu zidana graščina Statenberg pri Makolah. Poljčanski požarni brambci se je po večernem, silno napornem delu komaj posrečilo rešiti sprednj del v velikem četverokotni sezidanega poslopja. Vse drugo z gospodarskim poslopjem in lepo

grajsko kapelico je ogenj uničil. V gradu je stanovalo nad 30 letoviščarjev, ki so letali vsi zbegani sem in tja, ter reševali, kar se je dalo. Zvečer so došli dragonci iz Slov. Bistric, ki so zastražili okolico in pohištvo, katero je ležalo okrog po gozdih in travnikih. Lastnik gradu je neki Hardt.

Volilni boj v celjski okolici.

Celje, 10. avgusta. Dočim so dohajale dosedaj posamezne odpovedbe mož iz okolice, katere so nemškutarji brez njihove volje in vednosti vzeli v svojo kandidatno listo, so danes odpovedali kar trije: Martin Kodela iz Dobrove, Ivan Krušič iz Lokrova in Jože Velenšek iz Ostrožnega. Dr. Ambrožiču manjka torej že sedem kandidatov za njegovo sūdmarkovsko listo. Zmešnjava in blamaža nemškutarjev se veča od dne do dne.

Germanizacija na Poznanjskem.

R. — Poznanj, 10. avgusta. Nasilna germanizacija se je pričela na vsi črti s podvojeno silo. Ne razlaščujejo več samo poljskih posestev, spravili so se sedaj že na ponemčenje poljskih krajevnih imen. Odslej se mora imenovati Jakobovo Welnatal, Modliszewsko Modlingshagen, Glowno Ambach, Wojtostwo Waldsee, Borożko Waldstein, Bociniee Lichtenfelde, Polska wieś Forbach in Kocanowo — Kronau.

Potovanje nemškega prestolonaslednika v Palestino.

London, 10. avgusta. Tukajšnji nemški listi se obširno pečajo s projektiranim potovanjem nemškega prestolonaslednika v Palestino in pravijo, da princ potuje na Jutrovo z namenom, da spozna kot bodoči cesar odotne razmere za slučaj, ako bo tamkaj potrebna nemška intervencija.

Podrobnosti o umoru ruskega vohuna Rybakova.

Krakov, 10. avgusta. Morilec ruskega vohuna Rybakova, Trubovskega, so danes vso noč zasliševali. Morilec je rojen v Varšavi in ne zna ne čitati, ne pisati. Pravi, da je prepričan pristaš ruske socialno - revolucionarne stranke. Rybakov je bil baje svoje dni, tako pripoveduje Trubovskij, član socialno - revolucionarne organizacije in se je opetovano udeležil raznih revolt. Pri eni izmed teh je bil tudi aretiran, a je bil par dni kasneje na splošno začudenje njegovih tovarišev izpuščen iz zapor. Nato je izginil ter pobegnil v Avstrijo, kjer je postal uradnik poljake »Šolske Matic«. Tudi kot tak je opravljal vohunski posel in je mnogo socialnih revolucionarjev ruških spravil na vislice. Trubovskij je bil v zadnjem času delavec v Krakovu. Ob času grunewaldskih slavnosti je slučajno naletel na Rybakova in ga spoznal. Pred par dnevi je dobil zaprt kuvert, v katerem mu je revolu-

cijonarni odbor v Varšavi ukazal, naj Rybakova umori. Dan kasneje je dobil revolver, ki ga je preizkušal in se pri tem ranil. Par dni je nato iskal Rybakova, a ga ni mogel nikjer najti. Včeraj je slučajno naletel nanj, ter usmrtil s tremi strelji. Po izvršenem činu se je dal popolnoma mirno odvesti. Danes so mrtvo truplo Rybakova obducirali in na to pokopali. Rybakov zapušča ženo in enega otroka.

Vatikan in Španka.

Rim, 10. avgusta. V vatikanskih krogih so prepričani, da bo kljub napetosti, ki je zavladala med kurijo in Špansko vendarle prišlo do neke vrste sporazumljenja.

Rim, 10. avgusta. Zatrjuje se, da je sam papež Pij X. prepovedal v nedeljo klerikalcem v San Sebastianu, da ne smejo demonstrirati. To je baje storil po nasvetu kardin. Rampolle. Kot dober znak se tolmači dejstvo, da se namestnik španskega poslanika jutri udeleži slavnosti ob priliki obletnice papeževskega kronanja.

Španska duhovščina čuva proti kralju.

Devin, 10. avgusta. »Magdeburger Zeitung« poroča iz Madrida, da skuša duhovščina ljudstvo naščuvati proti kralju Alfonzu s tem, da pripoveduje, da je kralj Alfonz pod vplivom kraljice Viktorije prestopil v protestantizem.

Nameravan atentat na Canalejasa?

Madrid, 10. avgusta. V vladnih krogih se boje, da bi klerikalci izvršili atentat na ministrskega predsednika Canalejasa. Zato so mu dali posebno telesno stražo.

Kuga in kolera.

Odesa, 10. avgusta. Kuga se rapidno širi. Oblasti plačujejo vsako podgano po 10 kopejk = 26 vinarjev.

Trst, 10. avgusta. Zdravniška komisija je konstatirala, da Huber nima kolere.

Sultan in angleška misija.

Carigrad, 10. avgusta. Angleško misijo, ki je prišla notificirat nastop vlade kralja Jurja, je sultan Mohamed odlikoval na vse načine. Listi so mnenja, da je hotel sultan po želji vlade s tem pokazati, da so neutemeljene vesti, ki so zatrjevale, da se Turčija hoče pridružiti trozvezi.

Banov svak izvršil samomor.

Zagreb, 10. avgusta. Veliko senzacijo vzbuja tu samomor banovega svaka, notarja Črnojevića. Črnojević se je z izvoščekom peljal v bližnji gozd, se tam zastrupil in nato še nastrelil. Vzrok samomora je baje silna nervoznost. Istočasno se je ustrelil pod oknom svoje ljubice tudi inženir Knežević.

Afera dr. Crippena.

London, 10. avgusta. Dr. Crippen je baje brzojavil svojemu pravnemu zastopniku: Nisem ničesar priznal. Odpotoval sem iz Londona 9. julija. Potoval sem preko Rotterdamu in se izkreal v Amsterdamu. Vse drugo je neresnično. Mrtvo truplo, najdeno v kleti je znova pregledala posebna komisija. O rezultatih te komisije se čuva stroga tajnost.

Zagonetni napadi na vojaške straže.

Berolin, 10. avgusta. V zadnjem času se je prigodilo več slučajev, da so neznanci napadli vojaške straže in jim skušali vzeti puške. Domneva se, da so napadaleci vohuni, ki bi se radi polastili pušk, da bi dobili s tem model nemške arnadne puške in vzorec sestave smodnika.

Spopad med grškimi in turškimi stražami.

Solun, 10. avgusta. Petnajst mož broječa grška patrolja je pri vasi Dominiko prekoračila turško mejo. Med Grki in turško stražo je prišlo do spopada, v katerem je padlo 5 Grkov, 2 Turka pa sta bila ranjena.

Bosanski reis ul ulema.

Sarajevo, 10. avgusta. Reis ul ulema Šarac, mohamedanski verski poglavar, je odšel na prvo svoje vizitacijsko potovanje. Glavni namen tega njegovega potovanja je svariti mohamedance pred nadaljnim izseljevanjem.

Razmerje med Turčijo in Bolgarsko.

Carigrad, 10. avgusta. Poloficijalni krogi so mnenja, da kljub napetosti med Turčijo in Bolgarsko, vendarle ne pride do konflikta med tema državama in sicer zategadelj ne, ker so baje velesile glede makedonskega vprašanja na strani Turčije.

Turške vojaške vaje.

Carigrad, 10. avgusta. Velike turške vojaške vaje se bodo letos vršile na jesen v vilajetu Kosovo.

Predsednik ruske dume na svobodi.

Petrograd, 10. avgusta. Predsednik ruske dume Gučkov, ki je bil radi dvoboja obsojen v enomesečno ječo, je bil danes izpuščen na svobodo.

Nemška izmišljotina.

Praga, 10. avgusta. Tukajšnji nemški listi priobčujejo vest, ki so jo baje povzeli iz »New York Herald«, da so Čehi pri Lušinu napadli neke ameriške avtomobiliste in jih ranili. Vest je docela izmišljena, ker niti oblast, niti orožniki ničesar ne vedo o tem napadu.

Atentat na newyorškega župana.

New York, 10. avgusta. Ko se je tukajšnji župan Gaynor hotel vkrcati na parnik, da odpotuje v Evropo, je nanj z revolverjem ustrelil najemnik mestnega pristaniškega urada. Župan je mrtev, atentatorja so prijeli.

Zgrešena pot nositeljev — patriotizma!

(Dopis iz Trsta.)

Kdor je živel še pred kakimi 15 in več leti v Trstu in Primorju sploh, se je lahko na lastne oči in ušesa prepričal, kako globoko je bil ukoreninjen patriotični čut v srcih tržaških in drugih primorskih Slovencev. Ob vsaki dani priliki: patriotičnih slavnostih in pouličnih obhodih so tvorili ravno Slovenci največji, da skoraj izključni kontingent ter glasno in jasno z vskliki in pevanjem manifestirali svoja notranja patriotična čuvstva.

Ali kdor je takrat živel tu in imel bistro oko, je tudi lahko opazil, kako so »nositelji« patriotizma izrabljali te patriotizma polne slovenske bataljone v svoje nečedne namene in poročali na najvišje mesto o velikem navdušenju in udanosti tržaškega ljudstva do presvetlega cesarja in Avstrijo, a se pri tem dosledno izogibali besede Slovenec, tako da so manifestantje vsak dan figurirali le kot — Italijani.

Vsako delo je vredno plačila. In »izborna« plačani so bili tudi tržaški Slovenci za svojo udanost in patriotizem. Ali strašno je bilo to plačilo, spremljano z jokom in stokom. Leti 1897. in 1898. sta z mučeništvom zaznamovani v zgodovini tržaških Slovencev. Zaklelo se je bilo proti njim vse: Iredenta, vlada in celo — italijanski konzul. Takratni ultraitalijanski namestnik Rinaldini je hotel tržaške Slovence na vsak način upropasti, zato je spustil nad nje nahujskane in napanatizovane iredentare in kamoriste, ki so podpirali od vlade, policajev in orožnikov ter s pomočjo sleparstev tržaškega magistrata premagali Slovence in strmoglavili Nabergoja in zapisali ob bengalični luči na svojih oknih: Slovenci so bili. Amen! To je bilo 18. marca 1897.

Dne 12. septembra 1898., ob času umora cesarice Elizabete, takrat ko je z vso silo vzplamtel patriotičen čut tržaških Slovencev, takrat je vlada poslala v Trst štiri bataljone proti Slovincem, patriotom.

Zaradi svojega patriotičnega navdušenja so bili takrat Slovenci kaznovani naravnost drakonsko.

Od takrat se ni glasila več na prireditvah tržaških Slovencev patriotična beseda. Slovenci so izostali iz patriotičnih slavnosti, istodobno so prenehale tudi — patriotične politične manifestacije. A vlada nima prav nič več poročati o — patriotičnih manifestacijah.

Jeli pa slavna vlada, ona vlada, ki je zagrešila nad tržaškimi Slo-

vinci v gori vpisani dobi toliko krivic, jeli kdaj poskušala na kakorinski koli si bodi način pridobiti si te slovenske mase za toliko pridigovano »patriotično misel«? Jeli ta vlada skušala kdaj popraviti svoje grehe, katerih posledice je morala tudi sama že večkrat občutiti? Kaj je! Poravnava krivice Slovincem, tega vendar ne dopuste »višji oziri«!

Iz »višjih ozirov« se mora dovoliti Italijanom univerzo, a iz »višjih ozirov« se ne sme dovoliti v Trstu slovenske ljudske šole. Ravno tako iz »višjih ozirov« se mora in se dovoljuje Italijanom iz Milana, Padove, Florence i. t. d. korporativne izlete v Trst, kjer v družbi tržaške iredente uganjajo komedije, a iz onih istih »višjih ozirov« se ne sme dovoliti tržaškimi Slovincem izleta v Pulj, med svoje brate, v Pulj, katero mesto bi morali prav Slovenci in Hrvatje braniti pred sovražnikom v času vojske.

Vočigled temu doslednemu postopanju onih res nepolitičnih »višjih krogov«, je upravičeno zaklical dr. Mandić na nedeljskem shodu: »Proti nam se je zaklelo vse — tudi vojaštvo. Strah imam, da mera našega trpljenja še ni polna. Zato je nujna potreba, da se trdno organizujemo, da sklenemo svoje vrste.«

Predsedstva tržaških patriotičnih društev, ki so pa le nekake kovačnice za bodočo iredento, so razposlala našim društvom vabila k sodelovanju na pouličnih manifestacijah na večer 17. avgusta. Proti temu bi seveda »višji oziri« ne imeli ničesar, ali istodobno je vlada iz »višjih ozirov« prepovedala nedolžen izlet poštenih Slovencev. Oh slepota nositeljev patriotične misli!

Do 2500 bi bilo slovenskih izletnikov iz Trsta v Pulju. Ako bi bilo poveljstvo vojne mornarice mesto zahtevanja po prepovedi izleta, odprlo svoj arzenal, svoj muzej in vse voje zanimivosti na stečaj ter prijazno razkazalo svoje naprave izletnikom, kakor je to že bilo določeno, bi bila ta tisoče broječa masa morda brez vsake inicijative jela v zahvalo za prijaznost klicati: »Živela Avstrija!«

Ali mesto tega, kaj vidimo? Nečuvna in protizakonita prepoved je porodila v ljudstvu toliko srda, da je moral gospod vladni zastopnik na nedeljskem, viharja polnem shodu, poslušati vsklike, katerih tu ne moremo zabeležiti. To je uspeh — zgrešene politike nositeljev patriotične misli! In ta zgrešena politika se bo britko maščevala na nje provzročiteljih in njih naslednikih. Spas države in domovine je v ljubezni ljudskih širokih mas do poklicanih faktorjev! Ali ljubezni teh se ne pridobiva

z zatiranjem in krivičnim postopanjem, temveč s pravičnostjo in dobrotom? Slabo je za tiste države, ki se mora naslanjati le na moč svoje vojske in ne na ljubezen in svežost svojih podanikov!

Kaj je vse pri nas mogoče?

Poličijski oddelek deželne vlade je v zadnjem času marljivo na delu in pleni »Slovenski Narod« kar zapored. Seveda pri teh zaplembah nikdar ne vemo proti kateremu paragrafu kazenskega zakona smo se pregrešili, ker so gospodje tako komodi, da se jim niti ne zdi vredno, da bi navedli dotičen paragraf, po katerem so list konfiscirali. Tako izvemo za zločin, ki smo ga zagrešili šele par dni kasneje, ko se v uradnem listu razglasi potrjena konfiskacija. Tudi zadnjič, ko so list zaplenili zaradi notice »Vest se jim je vzbudila ali hočeje biti nepristranski?«, smo izvedeli za hudodelstvo, ki smo ga z dotično notico zakrivali, šele iz »Laibacher Zeitung«. In po pravici povedano, kar za glavno smo se prijeli in preseučeno vzklknili: Ali je to mogoče? V sodnijskem razsodilu namreč stoji črno na belem, da so nam list konfiscirali zaradi prestopka proti varnosti časti po § 491. k. z. Zaplenili so nas torej za to, ker smo razžalili barona Schwarz. Ali ni to nad vse idealna konfiskacijska praksa? Baron Schwarz se čuti na časti žaljenega, pa da kratko malo list zapleniti. Prav komodno stališče, ki pa diši močno po eksepcionizmu! Ali smo pred zakoni vsi enaki ali nismo? Ako smo, kako pride baron Schwarz do tega, da si sme iskati zadoščenje za svojo žaljeno čast na drug način, kakor navadni umrljivi ljudje? Zakaj nas on ne toži, kakor nas morajo drugi tožiti, ako smo jih žalili in ako za žalitev iščejo zadoščenja? Ali ima Božidar Černe morda kak privilegij? Radovedni, zelo radovedni smo nanj in nadejamo se, da ga nam bo razkril pred sodiščem pri vzklknih obravnavi proti konfiskaciji.

Nepoboljšljivi grešniki.

Par dni je tega, odkar smo »Slovincu« zamašili usta, da drži jezik za zobmi o naprednih »veleizdajnikih« v Ljubljani, a že ga zopet srbi obrekljivi jeziček. Snoči se je ta pošteni namreč spravil na tržaške Slovence. Kar preko noči so sedaj postali »veleizdajniki« tudi tisti tržaški Slovenci, ki so pred leti zaradi pregorelega avstrijskega patriotizma in radi prevelike lojalnosti morali v ječe! »Slovincu« jih ovaja, kakor naprednjake v Ljubljani, prav po maniri najbolj propadlega špiclja in birača. Pravi namreč, da so udeleženci nedeljskega shoda v Trstu kar vprek kričali: »Doli Avstrija, živela Srbija«. Recimo, da bi bilo to res,

ali je »Slovincu« treba opravljati špičeljsko službo, ko vendar sam pravi, da je bil na shodu navzoč tudi vladni komisar: Zakaj pa ni vladni komisar vzpričo takih veleizdajalskih klicov takoj prijel za vrat onih klicateljev, zakaj ni takoj shoda stante pede razpustil? Če tega ni storil, potem moramo pač upravičeno domnevati, da se je »Slovincu« zopet po svoji stari navadi infernalno zlagal ali pa hoče biti bolj avstrijski, kakor je avstrijski poličijski komisar sam! Tertium non datur! Naj pa bo že res ali prvo ali drugo, eno stoji trdno kakor skala, da še ni izhajal na Slovenskem list, ki bi bil opravljal tako peklenko podlo službo, kakor glasilu ljubljanskega škofa. Naj bo Slovenec že tega ali drugačnega političnega prepričanja, v dno duše se mu mora gabiti vse, kar v zadnjih dneh uganja posvečeno glasilu kranjske duhovščine. In kdor to divjanje, to naravnost perverzno hlepenje po krvi lastnih rojakov trezno motri, mora priti do prepričanja, da je ta derviška druhal ali podkupljena, ali pa je že tako na robu propada, da vidi svojo rešitev edino v tem, da z infernalnim ovaduštvom na zgoraj, izroči svoje sobrate drugega političnega naziranja — krvniku! Gnjusi in gabi se nam v dno duše ta brezdušna svojat. Fej!

Zgodbiice o okrajnem nadzorniku Peerzu.

Vest, da je proti okr. nadzorniku za nemške šole na Kranjskem, Peerzu, uvedena kazenska preiskava radi splošnega posilstva, odgovarja resnici. Toda kakor se zdi, to še ne zadostuje šolski oblasti, da bi nastopila proti njemu, zakaj poroča se nam, da ta famozni nadzornik še vedno opravlja svojo službo. Vidi se torej, da nas hoče oblast na vsak način prisiliti, da spravimo na dan še druge »čednosti« Kaltenegejevega ljubljence. Ne storimo to radi, ker posegamo v privatno življenje posamnikov le v skrajni sili. Ker pa je v javnem in splošnem interesu, da se izve, kakšnega moža je vlada imenovala za nadzornika nemških šol na Kočevskem, kjer delujejo večinoma učiteljice, hočemo pustiti na strani vse ozire ter podati verno sliko tega nemškega junaka. Notorično je znano, da je mož seksualno silno senzitičen. Nobena ženska ni varna, ako pride z njim v dotiko. O tem bi lahko navedli najpikantnejše anekdote, a povemo samo eno, ki je še v drugem oziru za Peerza zelo karakteristična. Možakar je hotel na vsak način speljati neko gospodično, o kateri je vedel, da se poteguje za neko službo, toda ne učiteljsko. Ker se mu deklica ni hotelo udati, se je maščeval. Deklica ni dobilo dotične, ji preje že obljubljene službe. In takšen človek je okrajni šolski nadzornik in profesor na žen-

LISTEK.

Ljubezen za stavo.

Spisal Blaž Pohlín.

(Dalje.)

Drugi del tega dejanja se je odigral pri meni doma. Tu sem bil jaz revež. Psovke so letele na me in na Fani vseprek, kot bi se bil pregrešil zoper vse predpise npravnostnih paragrafov, čul sem o samem pohujšanju, škandalih, pokvarjenosti, propalosti, kot bi bil vreden težke ječe v Gradišču na Primorskem. Ker doma moje tete ni nihče ven metal, je reglanje trajalo par ur. Poslušal sem pohlevno, kako me bo bog kaznoval za moje velike grehe, ki sem jih zagrešil proti svoji dobri teti, ki tako skrbi za mene, da še sebi ne privoščim kake dobrote, le da se meni dobro godi, kako me bo preganjala pekoča vest, ker sem zgrešil svoj bodoči poklic, poklic duhovniški, za katerega so me starši, ki zdaj z onega sveta gledajo na mene, odločili že v zibelu, in kako bom njo, teto, spravil s svojim nasprotnim življenjem v prezigodnji grob. Ker so ženske solze vobče poceni, usule so se tudi s tetinih lic na štedilnik, da je šumelo, kot bi se pekla pečenka. Mene so ženske solze že večkrat ganile in ta-

ko se je zgodilo tudi zdaj, da sem pristopil k svoji ljubi teti in jo s solzami v očeh zagotovil, da ne pogledam nikdar več nobenega dekleta, najmanj pa Fani, s katero v resnici nisem imel nikoli več znanja, kot da sem jo parkrat pozdravil. Slovesno sem obljubil, da pojdem v semenišče, to pa zaradi nje, svoje ljube tete, da njej ne bo treba v prezgodnji grob. Iz skesanega srca izvirajoča obljuba je ganila tetino srce in ko mi je ta napravila še četrto ure dolgo pridigo o raznih dolžnostih človeka napram sebi in bogu, ki ne pusti, da bi kdo zakopalval talente, kakršne sem jaz sprejel v veliki meri, sva se pobotala. Jaz pa sem sklenil, da se s Fani ne pogledam več, in sicer že zaradi domačega miru ne.

Pa sem se bridko varal v svojem sklepu.

V.

V treh tednih je bilo konec šolskega leta in napočil je zlati čas počitnic. Vsi moji sošolci so jo potegnili na kmete domov, kar jih je bilo pa iz mesta, so se pa šli vedrit v divne, romantične kraje naše lepe Gorenjske. Edino jaz sem bil tako nesrečen, da mi ni bilo usojeno, da bi užival počitnice tako, da bi imel kaj od tega. Ostati sem moral pri svoji teti, ki je pazila na mene, da bi se me ne prijel kaka strupena napredna sapa. Ta nalog ji je dal njen spovednik. Določil sem bil za semenišče in člo-

vek, ki naj postane kdaj učitelj in vodnik ljudstva, mora biti enostransko vzgojen, da potem istotako enostransko vzgaja ljudstvo, ki naj se ne izneveri častitljivi veri častitljivih pradedov, ki so suženjsko tlačanili Rimu in Dunaju in imeli same denarne in krvne dolžnosti napram obema, pravice pa nikdar nobenih. Teta me ni pustila na počitnice, dasi mi je prijatelj Pavel obljubil, da bom imel pri njem vse zastoj. Nikamor nisem smel. Le dnevne izprehode sem smel delati, zvečer sem moral pa biti ob sedmih doma; bog ne daj, da bi me noč zasačila zunaj.

Tako sem životaril kot puščavnik. Kopat sem se hodil v bližnjo reko, ki bi me bila pri neki priliki kmalu vzela, ker nisem bil še izurjen plavač, voda pa deroča kot Sava. Drugače sem pa hodil posedavat na klopice mestnih parkov in prebiral ondi svoje ljube pisatelje Tolstega, Ibsena, Lermontova in druge. Dolgčas mi je bilo mnogokrat naravnost strašno. Mlad človek sem bil, rad vesel, pa sem utepal tako žaltovo življenje. Zato mi je bil dobrodošel vsak znanec, v katerega družbi sem mogel prebiti par ur in se pogovoriti, če ne o drugem, pa o naši slovenski politiki. Kajti brigal sem se že takrat za naše politično življenje, akoravno nam je rajni profesor Vrbovec zatrjeval, da se človek pred tridesetim letom nima baviti s politiko, če hočemo

Slovenci, da ne bodo naši politični smotri dosegali samo piškavih uspehov. Danes izprevidim, da je imel mož prav, dasiravno se naši mladini pod 30. letom ne more kar pavšalno očitati, da bi bila v svojem političnem delovanju zgrešila svoje cilje v prospeh narodne koristi. Sedel sem tako nekega vročega popoldneva v mirnem gozdnem zavetju na udobni klopi in se zatopil v Turgenjevovega kralja Learja. Kar mi zakrijeta dve roki oči. Dotičnik je stal za mojim hrbtom. Zgrabil sem za roki, da bi jih odstranil, a nisem jih mogel. Ko sem segel nekoliko nazaj, začutil sem ženske rokave. Pomislil sem nekoliko, katera ženska bi imela veselje do mene, da se ji izljubi uganjati z menoj take norčije. Bil sem si kmalu na čistem in zaklical:

»Fani!«

Roki sta se sami odtegnili in res je stala Fani pri meni.

V času, ko sem pasel tak peklenški dolgčas, kakor sem gori omenil, nisem hotel zavračati ljubeznivosti dekleta, ki mi ni bila nikdar prav nič pri srcu, ampak sem jo kolikor toliko hvaležno sprejel po geslu in navodilu, da v sili hudič muhe je. Zato sem jo vprašal precej prijazno:

»Okod si prišla?«

(Dalje prihodajš.)

skem učiteljsku! Ali ni to prekrasna perspektiva? Šolska oblast se seveda za to ne briga in bo mirno trpela, da bo Peerz opravljal še znanstveno službo šolskega nadzornika in profesorja na ženskem učiteljsku! V imenu javne morale zahtevamo, da se Peerza takoj suspendira, ker tak človek ne spada niti na mesto nadzornika, še manj pa na mesto profesorja na ženskem učiteljsku.

Bratci v laseh.

Med glavnima klerikalnima organizacijama, med »Mlekarsko zvezo« in »Zadružno zvezo« traja že dlje časa bratomorni boj. Razine klerikalne veličine se zama z trudom, da bi to borbo preprečili, a ne gre in ne gre. Sam bog ve, kaj je pravi vzrok tej borbi na nož? Ljudje govore, da se gre za neki kredit, ki ga »Zadružna zveza« ni hotela dovoliti »Mlekarski« in da je sedaj zaradi tega taka jeza med bratci. Seveda se pravi povod spora ne more dognati, ker se klerikalei skrbno čuvajo, da bi kaj izdali nepoklicanim ušesom. Najzanesljivejši pojasnilo o aferi bi pac najzložje dal predsednik »Mlekarske zveze« grof Barbo. Ta se je baje že večkrat zelo dvomljivo izrazil o nadaljnjem prospevanju te zadrage.

Višek nesramnosti.

V izložbenem oknu tvrde Giontini na Mestnem trgu so razstavljeni nemški narodni kolki. Očitno je, da se s temi kolki hoče izzivati slovensko občinstvo, ki hodi tu mimo. Če je tvrda Giontini tako nemško-nacijonalna, da hoče na vsak način razpečavati nemške narodne kolke, je to stvar, ki jo naj sama s sabo opravi, odločno pa ugovarjamo proti temu, da bi s temi kolki izzivala in provocirala v izložbenem oknu, mi mo katerega dan za dnevom hodi na stotine in stotine slovenskega občinstva. Doslej tvrde Giontini še nismo poznali s te strani, zato si bomo to zapomnili. Čez sedem let vse prav pride!

Poljski gost.

Na povratku iz Trsta je danes posejil naše uredništvo odlični poljski rodoljub Štefan Sobieszezanski iz Radoma iz kraljestva Poljskega. Poljski gost se je izrazil, da mu Ljubljana izredno ugaja in da bo pri prvi priliki zopet prišel na Slovensko.

Velik požar pri Sv. Francišku Ksaveriju v Sav. dolini.

Minulo soboto popoldne je udarila strela v kozolec Frana Slatinska v Radmirju. Ogenj se je širil z neznanosko hitrostjo; zgorelo je 5 poslopij. Ksaverska požarna bramba je bila takoj na licu mesta in se ji je posrečilo rešiti Slatinsko in Primoževo hišo. Na pogorišče ste tudi prihitali požarni brambci iz Ljubnega in Rečice.

Policijske vesti.

Tatvina.

Cestarju Ivanu Sirkniku iz Smartna je bila iz nezaklenjenega stanovanja ukradena srebrna ura s oklopno verižico, vredna 28 K.

Sirovina.

Včeraj popoldne je prišel v neko gostilno na Dunajski cesti Mihael Frajano, godec v cirkusu »Zavata«. Frajano je zahteval juhe in poleg sirovo jajce. Ko mu je gostilničarka prinesla zahtevano, ni jedel in tudi ni hotel plačati. Gostilničarka mu je nato hotela vzeti klobuk. Naenkrat pa jo je Frajano zgrabil za levo roko in ji zvil palec; natakario pa je udaril po obrazu, da je krvavela. Ko ga je gostilničar postavil pod kap, je potegnil nož in hotel iti nazaj v gostilno. Poklicani stražnik je sirovino kmalu ukrotil.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Veliko krika za nič. Posesnico Frančiško Selanovo iz Zg. Kašlja so hudobni jeziki obdolžili, da je dne 15. julija ob polu 4. zjutraj na njivi svojega sosa Habiča krompir kradla. Tisti dan zjutraj je šel namreč posestnik Omahen na polje; na Habičevi njivi zagleda žensko, ki je nekaj

kopala. Misleč, da je domača, jo ogorvori, ona pa zbeži brez vsake besede. Pustila pa je na njivi jerbasa in svitek. In ta jerbasa je spoznala neka dobra soseda za lastnino Selanove. Selanova je odločno tajila, dokazovala svoj alibi in zaslišanih je bilo mnogo prič. Nazadnje pride na vrsto še »okradeni« posestnik Habič, ko ga pa sodnik vpraša, koliko ima škode, pove, da nič, ker mu sploh ni bilo nič ukradenega. In stvar je seveda slavnostno padla v vodo.

Za 12 vin, 1 K kazni. Delavec Miha Košir je zadnjič posodil nekemu delavcu za ukradene uhane 12 v; ker je to po zakonu prepovedano, ga je sodnik obsodil na 1 K globe oziroma 24 ur zapora. Delavec Josip Deghelini pa je od istega tatu kupil za 1 K srebrno uro, ki je bila tudi ukradena. Ura je seveda zapadla, Deghelini pa bo moral plačati povrh še 4 krone kazni, ozir. bo moral 24 ur sedeti.

Razne stvari.

* **Prijet cerkveni vlomilec.** V Budječevicah so prijeli 30letnega Jožefa Sprinčelja, ki je oropal več cerkev. Vlomil je tudi v ondotno Marjino cerkev ter odnesel cerkveno posodo, vredno 2300 kron.

* **Kaznovan vojak.** Korporal 33. pešpolka v Aradu po imenu Miskoy, ki je pretepalval podrejene mu vojake, je bil degradiran in obsojen na tri mesece ječe.

* **Samomor iz nesrečne ljubezni.** Iz Strasburga poročajo, da se je v nekem bližnjem letovišču vrgla pod vlak hči nemškega poslanca Riffa. Vlak je nesrečno usmrtil. Vzrok — nesrečna ljubezen.

* **Vpričo žene skočil v vodo.** Ko so šli v nedeljo ponoči po Ferdinandovem mostu v Gradcu 33letni zavarovalni uradnik Frangone, njegova žena in neki prijatelj, je Frangone nenadoma skočil čez ograjo ter izginil pred očmi svoje žene v Muri. Stražnik in rečni paznik sta šla takoj s čolnom iskat Frangoneta, toda vse iskanje je bilo zaman.

* **V ječo obsojeni pesnik.** V Kabiri so obsodili pesnika Ghayatija, ki je izdal zvezek revolucionarnih pesmi, in sicer v njegovi odsotnosti na leto dni ječe. Nek soobtoženec je dobil tri mesece ječe, dva druga sta dobila pa ukor.

* **Prijatelja okradel.** Dunajski fotograf Julij Pollermann, ki biva že nekaj časa v Curihu in ki je bil že večkrat povabljen od nekega svojega prijatelja, je temu pred par dnevi vzel ključke od njegove pisarne. Na to je šel v pisarno ter vzel iz blagajne več tisoč frankov, s katerimi je hotel popihati. Tata so prijeli v Inomostu. Imel je le še polovico ukradenega denarja pri sebi.

* **Papeževa leva.** Svoj čas je Menelik poslal papežu v dar dva mlada leva. Papež je dar sprejel in dal leva krmiti. Zadnjič pa sta dobila po kosilu želodčne krče in kmalu sta poginila. Nekdo ju je zastrupil.

* **Strah povodom vzleta zrakoplova.** V berlinskem Lunaparku se je dvignila v nedeljo zrakoplovka v svojem zrakoplovu z nekaterimi pasażirji. V zadnjem trenutku pred vzletom je pomagal njen pomočnik še nekemu pasażirju v gondolo. Zrakoplov se je dvignil, s seboj je pa potegnil tudi pomočnika, ki je bil zamotan v neki vrvi. Občinstvo je bilo tako prestrašeno, da je začelo drveti na vse strani. Vsled strahu in gneče je omedlelo do 150 ljudi. V višini kakih osemdesetih metrov se je pomočniku posrečilo, da je po vrvi zlezal v gondolo.

* **Poskušeno zastrupljenje.** So-proga stražnika Diebra v Gradcu je imela navado, da je puščala zunaj v veži posodo, v katero je vsako jutro mlekarica izlila mleko. Včeraj je napravila žena za zajutrek kakao, bil pa je tako neprijetnega okusa, da ga nista mogla piti niti ona, niti njen mož. Tudi je obema postalo slabo, ko sta le nekoliko pokusila. Še bolj neprijetnega okusa je bilo mleko samo, zato ga je žena dala psu. Pes se je začel svijati in je kmalu poginil. Preiskava je baje dognala, da je bil v mleku strihnin.

* **Originalna goljufija.** V goljufijah so ljudje zelo iznajdljivi. Sledeči slučaj je gotovo zelo originalen: Ladjica, ki je bila lastnina neke parobrodne družbe v Cardifu, se je potopila z veliko zalogo premoga vred. Kapitan in moštvo so se rešili. Kapitan je proglasil, da je ladja po nesreči zadela ob skalo. En mornar pa je povedal, da je bila ladja že tako napravljena, da bi se potopila. Zavarovali so jo za 1,275.000 mark, vredna pa je bila 572.000 mark. Prigoljufati so torej mislili na originalen način 700.000 mark.

* **Občina brez župana.** Medtem, ko se drugod tepejo za županski stolec, pa v občini Tvořihřaz pri Znojmu neče nikdo županovati. Že parkrat so si izvolili občinski možje župana, pa vsak je odklonil. Preostalo ne bo nič drugega, nego da odpošlje tja okrajno glavarstvo komisarija na župansko mesto.

* **Proti spomeniku pesnika Heineja.** Heineja imajo Nemci zelo v želo, ker jim je povedal par bridkih resnic. Znano je, kako je cesar Viljem pognal Heinejev spomenik iz Ahilejona. Ta spomenik namerava postaviti v Hamburgu. Proti tej nameri se je oglasil »Deutschebund«, in sicer s spomenico cesarju Viljemu. V spomenici pravi, da bi bil spomenik Heineju trajno onečaščenje nemške zemlje, breztačnost itd. Cesarja prosijo, naj enkrat za vselej proglasi, da na Nemškem ni mesta za Heinejev spomenik, dokler vladajo Hohenzollerei. — Ubogi Heine, gotovo se obrača v grobu; v tolažbo mu je lahko, da so tudi Goetheja že razglasili za nenemškega pesnika.

Najnovejše vesti.

Poneverjenje.

Praga, 10. avgusta. Tu so danes aretirali oskrbnika mestnega prevoženja v Rakonice Lohnfrieda, ki je baje poneveril nad 100.000 K.

Sokrivec Trubnowskega.

Krakovo, 10. avgusta. Tu so aretirali nekega Sadowskega, ki je na sumu, da je sokrivec morileca Trubnowskega.

Železniška nesreča.

San Francisco, 10. avgusta. Med San Franciskom in San Rosom je osební vlak trčil v lokomotivo tovornega vlaka. 13 oseb je ubitih, 12 pa težko ranjenih.

Nesreča v Tatrah.

Zukopani, 10. avgusta. Rešilni ekspediciji se je končno vendarle posrečilo, najti ponesrečenega Sulakiewicza, ki je visel na vrvi. Ko so ga našli, je bil še živ, a je koj nato umrl.

Sejem v Nižnjem Novgorodu.

R. — Nižni Novgorod, 10. avgusta. Znani veliki letni sejem, na katerem se sestanejo trgovci vsega sveta, se je pričel, vendar pa ni opaziti tiste živahnosti, kakor druga leta. Doslej je došlo na sejem 828 tvrdk, sklenila pa se je kupčija za 200 milijonov rubljev.

Za kratek čas.

Sodnik: Vi ste obdolženi, da ste ukradli dva piščanca. Ali imate priče?

Tožence: Kadar grem piščance krast, tega nikomur ne povem.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rado Pustovalnik.

Borzna poročila.

Dunaj, 10. avgusta. Na današnji borzi so se pokazale neugodne denarne razmere. Bančni report 4⁷/₈—5%. Trdi se, da so to znamenja za marsikatero težkočo, ki zadenejo borzo na jesen. Resno komentirajo dejstvo, da se stavijo novi ogrski renti na pariški borzi dosedaj nepremagane težkoče. Kljub razpoloženju današnjega trga, ki je bil jako rezerviran, so papirji vendarle kazali veliko vztrajnost. Bodenkreditke so poskočile za 30 K, in sicer pod vplivom vesti, da se sviha glavnioc pri Bodenkredit-zavoda. Dvignile so se znova 3% ne

prioritetne akcije južne železnice in Adriaakcije. Popustile so akcije Länderbanks in državnih železnic. Borza je končala brez zanimanja.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 9. avgusta 1910.

Maložljivi papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93-60	93-80
4-2% srebrna renta	97-50	97-70
4% avstr. krona renta	93-55	93-75
4% ogr.	91-85	92-05
4% kranjsko deželno posojilo	95-50	96-50
4% k. o. češke dež. banke	94—	95—
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	233 50	239 50
„ „ 1864	324 —	330 —
„ tiske	155-50	161-50
„ zemeljske I. izdaje	298—	304—
„ „ II. „	278-75	284-75
„ ogrske hipotečne	247-50	253-50
„ dun. komunalne	530—	540—
„ avstr. kreditne	525—	535—
„ ljubljanske	84-75	90-75
„ avstr. rdeč. križa	63-25	67-25
„ ogr.	38-10	42-10
„ bazilika	29—	33—
„ turške	256-25	257-25
Banknote.		
Ljubljanske kreditne banke	446-50	447—
Avstr. kreditnega zavoda	667-25	668-25
Dunajske bančne družbe	548—	549—
Južne železnice	113—	114—
Državne železnice	748-75	749-75
Alpine-Montan	745-75	746-75
Češke sladkorne družbe	251—	256—
Živnostenske banke	263-50	264-50
Valute.		
Cekini	11-36	11-38
Marke	117-45	117-65
Frankl	95-30	95-45
Lire	94-65	94-85
Rubli	253—	253-75

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 9. avgusta 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910	za 50 kg	9-58
Pšenica za april 1911	za 50 kg	9-89
Rz za oktober 1910	za 50 kg	7-21
Koruza za avgust 1910	za 50 kg	5-73
Koruza za maj 1911	za 50 kg	5-79
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7-20

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljenski sin, brat, svak in stric, gospod

Rudolf Suwa

danes, dne 9. avgusta ob polu 2. uri zjutraj po kratki in mučni bolezni v 23. letu svoje starosti sladko v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnika bo v sredo, dne 10. avgusta ob polu 6. uri popoldne iz hiše žalosti v Zgornji Šiški št. 48, na pokopališču v Dravljah.

Svete maše žadušnice se bodo služile v več cerkvah.

V Zg. Šiški, 9. avgusta 1910.

Žalujoči ostali.

V Študentovskih ulicah.

Ljubljanska povest.

Spisal Fr. Remec.

Cena K 1-50, olog. voz. K 2-50,
== s pošto 20 v. več. ==

Ustrežaje mnogostranskim željam, je podpisano založništvo izdalo ta krasni roman, ki ga je občinstvo z največjim veseljem čitalo, ko je izhajal v podlistku „Slov. Naroda“. Dejanje, zajeto iz domačega življenja, je jako zanimivo in se razvija v ginljivih in veselih, vedno interesantnih prizorih do pretresljivega konca. V Študentovskih ulicah“ je ljubljanski roman, ki je spisan po resničnem dogodku in ima zgodovinsko ozadje.

„Narodna knjigarna“
v Ljubljani.

Sobo s hrano Stanovanje

išče gospod.

Ponudbe z vsemi detajli in pogoji na
upravnishvo »Sl. Naroda« pod »A. M.«

obstoječe iz 3 sob in pritikin
se odda s 1. novembrom
na Reoljevi cesti št. 12. 96

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavozo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po
5 1/2% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selezburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnica: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eksempira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni
pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzih.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.787.— jamči za popolno varnost. ∴

- Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
- Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.
- Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
- Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.
- Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.
- Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno-gosudar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osobodimo se tujega
jarma!

∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

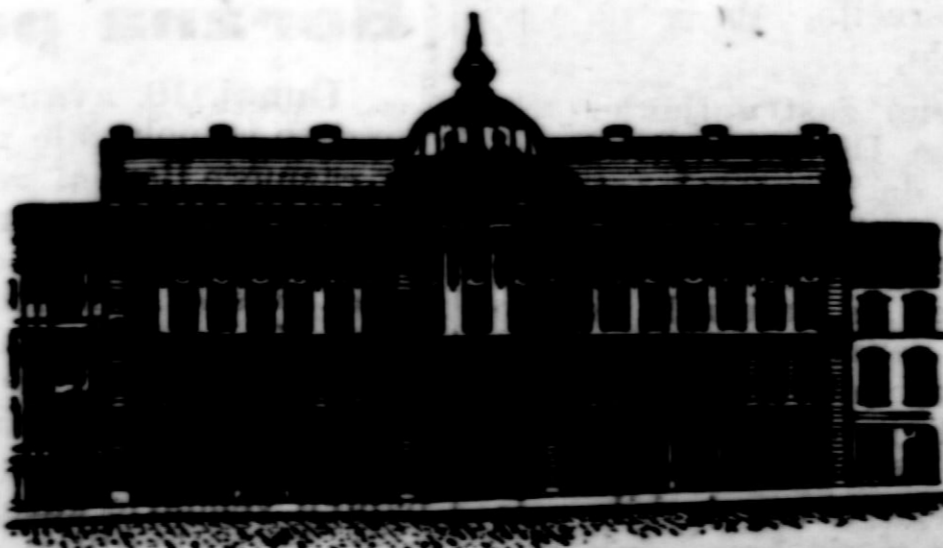
∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljska z vsem premoženjem in z vse
svoje močje. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključeno
vseka spekulacija z vložnim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/2% brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5%, obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
kreditne, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.

4